

למה אני לא מעוניין להיות חבר ועד האגודה?

אני עוקב אחרי פעילות אגודת התעופה הכללית כשנתיים, מאז שהתחלתי כטייס מתלמד ועד היום. כמי שנכנס לתחביב המשוגע הזה כאדם מבוגר ומבושל, חשבתי שענף התעופה האזרחית בישראל יהיה פרח חריג בנוף הקוצים של החברה. למרבה הפתעתי, או אולי עקב תמימותי, מצאתי שמר ישראל ישראל הוא גם טיס חובב. לא אכנס כאן לניתוח כלל הענף, אלא לענין "אגודת התעופה". שוב, בתמימותי, חשבתי שענף כזה צריך וחשוב שיהיה לו "קלוב", מועדון, אגודה פעילה או משהוא דומה. הרי איך שלא נסתכל על זה, גם אנו הטייסים הפרטיים החובבים, עוסקים בספורט מוטורי.

אז נכון, הסתבר לי שרשמית אכן יש גופים שכאלה. ישנו "קהל" - קלוב התעופה לישראל - שאמור להיות איגוד הגג של כל הענפים העוסקים בתעופה בישראל. בפועל - זהו למעשה מועדון של טיסנאים.... וישנה "אגודת התעופה הכללית של טיסים ובעלי מטוסים בישראל".... כל הכבוד, הנה AOPA הישראלית....

אבל לא, זה לא AOPA.. זה קליקה קטנה ומגובשת שעוסקת בעיקר (ואני מדגיש בעיקר, כי יש לה גם פעילויות מעטות אחרות) בנושאים המעניינים מספר מצומצם של בעלי מטוסים. ואני לתומי חפשי בית לטיסים פרטיים בכל הרמות - אבל לא מצאתי מקום שכזה.

אמנם, יפה, מכובד ומפואר לערוך תחרויות ניווט ואו תחרויות נחיתות דיוק, אבל זה נושא שולי, זניח וחסר כל חשיבות עניינית. כעובדה - בפעילויות אלו משתתפים כעשרה עד עשרים חברים פעילים ועוד כמספר הזה כאורחים או כצופים.

אמנם, יפה ומכובד לערוך טיולים וביקורים במקום כמו היב"א, מגדל שדה דב, או נתב"ג - זה מעשיר, מעניין, תורם לגיבוש ולקשר בין החברים, אבל שוב, זה נושא שולי וזניח.

אמנם, ישנה פעילות חברתית מאד מכובדת ונעלה כדוגמת מה שנקרא "טייסת 10", שאינה טייסת ואינה 10. אבל זו פעילות אקס-אגודתית, פתוחה בפני מספר קטן של טיסים ועם כל היופי שבפעילות, אינה תורמת כלום לטיס הפרטי הקטן. (אני מסיר את הכובע בפני התרומה הקהילתית והחברתית, שאני מאד מכבד ומעריך, אבל זה לא הנקודה)

התפיסה המעוותת שלי חושבת שאגודת תעופה זה מועדון (אמנם אקסקלוסיבי) שמאגד בתוכו את כל (או רוב) הטיסים האזרחיים של התעופה הכללית, מהווה עבורם בית ועוזר להם בחיי היום יום בהתנהלות מול גורמי השלטון, מול חברות ההשכרה ובתי הספר, דואג לקידומם והכשרתם, מביא לידיעתם חידושים ועדכונים, דואג "להשביח" את יכולתם ומסייע להם בכל שאלה הנובעת מפעילותם.

לא יתכן שאגודת התעופה תכלול בקושי 600 חברים (שמהווים בערך חמישית מכלל הטיסים הפעילים בארץ), לא יתכן שבאירועי הספורט התחרותי ישתתפו רק 4 אחוז מכלל החברים (שהם בקושי אחוז אחד עלוב מכלל הטיסים בארץ), שבאסיפה הכללית השנתית יופיעו 170 חברים (22 אחוז בלבד מכלל החברים הרשומים) ואפילו לא כולם, אלא רק 140 מתוכם יטרחו להצביע ולהשפיע בבחירות לועד של האגודה. פועל יוצא - הגוף שאמור לנהל את האגודה ולייצג את כל הטיסים האזרחיים בארץ, קיבל מנדט ע"י פחות מ-5 אחוזים מכלל הטיסים!

אגודה שאין בה נציגות פעילה של מדריכי טיסה למשל, של נציגי בתי הספר לטיסה, אגודה שלא טרחה לשלב בתוכה טיסים צעירים בראשית דרכם, שהספונסור העיקרי שלה הוא חברת ביטוח למטוסים (ממש מעניין וחשוב לטיס ששוכר פעם בשבוע מטוס לשעה אחת..) שה "הייליט" של הכנס השנתי שלה הוא מסע מכוניות 4X4... שנציגה הרשמי מסכים לסגירת מסלול בראש פינה בגלל רעש לקיבוץ סמוך.... זו אגודה שקשה לי להזדהות עימה.

אז איך בכלל נבחרתי לועד האגודה? בחיי שאיני יודע.. כל מה שעשיתי היה למלא טופס ולחתום שאני מסכים להיות מועמד לועד. לא דברתי עם אף חבר, לא "רקחתי דילים", לא "קימבנתי", לא שלחתי אף חבר לסופ"ש בבית מלון. יותר מכך - בעת האסיפה הכללית - שהתאפיינה בשער שיבה.. לא הכרתי אישית ולא ראיתי מעולם אולי 80 אחוז מהנוכחים, והם גם לא מכירים אותי. הגדיל לעשות גם היו"ר היוצא והנכנס, שפנה בכתב לכל חברי האגודה והמליץ לבחור בכל המועמדים שנרשמו, חוץ מאחד - הח"מ. אז איך קרה שמחצית מהמצביעים בבחירות סימנו את השם שלי דוקא? מדוע העדיפו אותי על פניהם של מספר חברים ותיקים וטובים? אני לא יודע להסביר. האם היה איזה מסר סמוי אלי או אל היו"ר? לא יודע. קשה לי לקרוא מסרים כאלה, אני פוליטיקאי מאד זעיר, ולא מבין כלום בפוליטיקה.

אבל, משנבחרתי, וכנראה הציבור אמר את דברו, חובה עלי לייצג נאמנה את ציבור הבוחרים. אז בוחרתי היקרים, אל תצפו להרבה. יצוג נאמן ממני לא תקבלו. לא כי אני לא רוצה או לא יכול, כי אני לא בנוי להלחם בפוליטיקאים, ברודפי כבוד ושררה ובקטנוניות אישית. אני בורח ממקרים כאלה - כמו ענבל גבריאלי ממטרידים... מיניים...

לתומי, עוד חשבתי שועד נבחר מתכנס ובוחר מתוך עצמו את כל בעלי התפקידים. חשבתי, שזו עמותה דמוקרטית שפועלת על בסיס התנדבותי אישי, ביושר והגינות כפי שמתחייב מתפקידים כאלה.

לא כך המצב... מסתבר שזו חונטה, קליקה או גילדה whatever.... שדואגת לאינטרסים של עצמה ושל חבריה. מסתבר שהיו"ר היוצא, שנבחר אמנם ברוב קולות למקום הראשון, אבל החליט מראש שהוא היו"ר הבא וככזה הוא הרשה לעצמו לקבוע ממלאי תפקידים, בעלי תפקידים וחברי ועדות ללא כל דיון חברי דמוקרטי אלא על סמך החלטות אישיות חסרות כל נימוק. לא יתכן שיקבעו ראשי ועדות לפני שמתקיים דיון ע"י כל חברי הועד החדש הנבחר, לא יתכן שיקבעו חברים "חיצוניים" (כאלה שלא נבחרו לוועד) לכהן בראש ועדות, לפני שהועד החדש יתכנס ולו פעם אחת ויאמר את דברו. לא שיש לי, חלילה, להטיל פגם באנשים שנבחרו, לא שאני מכיר מישהוא טוב יותר לאותו תפקיד, אבל תהליך הקביעה וההחלטה צורם את אזני.

לא האמנתי למראה עיני שכאשר סוף סוף נתכנס הועד החדש, מרימים הכל את ידיהם לאישור כל החלטה שיוצאת מפי היו"ר, בלי ויכוח, בלי בדיקה ובלי דיון. רק בסרטים על קובה ורוסיה הסובייטית, או אולי אצל סאדאם, ראיתי כזו הסכמה של כל הנוכחים לכל מה שאומר היו"ר. אפילו לעראפאת היו שקמו והתנגדו, אבל באגודת התעופה של ישראל – הס מלהזכיר.

כשנתבקשו החברים לאשר את היו"ר לבחירה מחודשת מיהרו כולם להרים את ידם לאישור, לפני שאפילו נשאלה השאלה האם יש מועמד אחר, האם מישהוא מבקש להציג מועמדות? זה בכלל לא היה נושא להחלטה – אלא לאישור אוטומטי. אני הייתי היחיד שלא הרים ידו באופן בלתי רצוני לאות הן, וכשנשאלתי מדוע אני מצביע כמו כולם חשבתי שזה קטע מסרט מצלמה נסתרת!!

לא מקובלת עלי דרך קבלת ההחלטות ה"רודנית" הזו, לא מקובלים עלי תהליכים שאמורים להשפיע על כל פעילות האגודה בעתיד ואשר נסגרו בארבע או שתי עיניים מראש. לא מקובל עלי ההנהון וההסכמה האוטומטיים, וכל נסיון לערער ולשאול שאלה נתקל בסתימת פיות.

אני רוצה לפרט כאן עוד מספר נושאים עקרוניים שניסיתי להעלות ונתקלו בחומת מגן בצורה, בסגירת הנושא על סמך משחקי כבוד ויוקרה אישיים. אני חושב שהחלטה המתקבלת בניגוד לטובתה של התעופה בישראל רק בגלל "שהוא לא דיבר איתי קודם..." מקומה לא יכירנה באגודה שכזו.

ומאחר ואני מכיר את הדמויות הפועלות ואני חושב שמי מהם יקום ויזיז ויעשה משהוא מועיל בנידון, אני חושב שאני אישית לא יכול להשתלב בחבורה מכובדת זו.

ואל תגידו לי "תלחם מבפנים"... כפי שאמרתי לעיל, אני לא איש של מלחמות פוליטיות, אני לא נאבק על כבוד ושררה, אני לא יכול לשנות התנהגות ורגשות של אנשים מבוגרים. מי שחושב שהוא יכול להלחם מבפנים או מבחוץ- מוזמן לנסות את כוחו. אני לא מתכוון לנסות. ואל תגידו לי "אבל הסכמנו לכל מה שאמרת, אתה רק צריך לבקש ותקבל כל העזרה" – זה לא זה. אילו דיבורים ריקים שאין מאחוריהם כל תוכן וכוונת אמת.

יעידו מספר חברים קרובים שלי, שהתלבטתי יחד איתם – א. האם להגיש מועמדות??
ב. אחרי שנבחרתי – האם להמשיך בתפקיד?? מראש הייתי סקפטי וזהיר, ועכשיו מבפנים אני רואה שצדקתי לצערי.

הרי מה באתי לעשות כאן? זה בסך הכל תחביב שלי.. אמנם תחביב שאני משקיע בו שעות רבות כל יום, אבל עדיין הוא בשבילי תחביב, אמצעי למילוי צרכים אישיים, ספורט והנאה. לקבל לחץ דם גבוה בגלל פוליטיקה? לאבד עוד משערו ראשי? לא ולא. לא זאת היתה כוונת המשורר משהחליט לטוס.

האם האגודה תהיה פחות טובה בלעדי? לא ולא. היא התקיימה יפה לפני ותמשיך לחיות גם אחרי. היא בודאי אינה עומדת על כשרונו או מחדלו של היחיד בתוכה.

לפיכך, אני מבקש לפרוש מחברותי בוועד הנבחר, אני נשאר בינתיים כחבר באגודה ואמשיך לתרום ולעזור כפי שעשיתי עד היום ללא גושפנקה רשמית של "חבר ועד".

אני מכיר את התקנון, איך צריך לפרוש בצורה חוקית.. אבל מבחינתי – אני חדל לשאת בתפקידי מרגע שמכתב זה נתקבל אצל היו"ר והעתקים הימנו אצל שאר חברי הועד.

בברכת חברים נאמנה

13 במרץ 2004

ניצן אלישיב